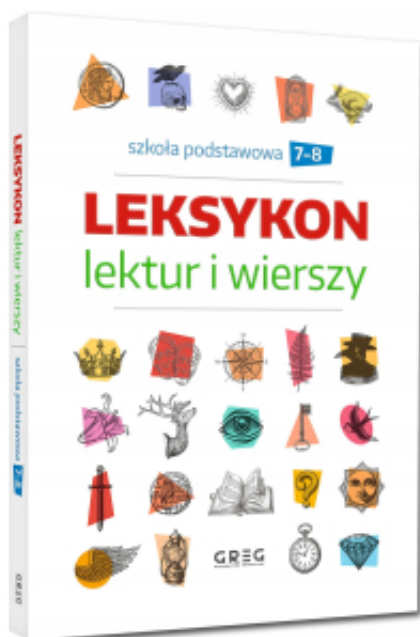

Link do produktu: <https://silesiabook.pl/leksykon-lektur-i-wierszy-klasa-7-8-sp-greg-p-150.html>

LEKSYKON LEKTUR I WIERSZY klasa 7-8 SP GREG

Cena	27,90 zł
Klasa	7
Przedmiot	Język polski
Rodzaj	kompedium, repetytorium, opracowanie
Wysokość produktu	29.5
Szerokość produktu	21
Numer wydania	1
Liczba stron	260
Język publikacji	polski
Rok wydania	2023
Nośnik	książka papierowa
Autor	Zespół Autorów i Redaktorów Wydawnictwa GREG
Okładka	miękka
Tytuł	Leksykon lektur i wierszy szkoła podstawowa klasy 7-8
Wydawnictwo	Wydawnictwo Greg
ISBN	9788381860987

Opis produktu

Leksykon lektur i wierszy szkoła podstawowa - klasy 7-8

- ISBN: 9788381860987
- Rodzaj: kompendium, repetytorium, opracowanie
- Nośnik: książka papierowa
- Przedmiot: Język polski
- Klasa: 7, 8
- Okładka: miękka
- Rok wydania: 2023
- Wydawnictwo: Wydawnictwo Greg
- Liczba stron: 260
- Numer wydania: 1
- Szerokość produktu: 21,00 cm
- Wysokość produktu: 29,50 cm
- Język publikacji: polski
- Stan: NOWA

Przedstawiamy **najważniejsze lektury w pigułce**, czyli **Leksykon lektur i wierszy!**

Biografie autorów, **streszczenia, najważniejsze postacie, problematyka utworów, interpretacje wierszy** i omówienie ich budowy, plany wydarzeń, najważniejsze definicje - a to wszystko w jednym miejscu!

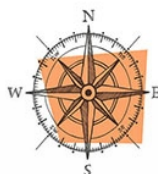
W **Leksykonie** szczegółowo zostały omówione **lektury obowiązkowe w podstawie programowej dla klas 7-8** - znajdują się tam **najpotrzebniejsze treści, bez zbędnych informacji**, a to wszystko opatrzone mnóstwem ilustracji, w nowoczesnej oprawie graficznej, która ułatwi i uprzyjemni naukę. Całość pozwoli uczniom opanować najważniejsze wiadomości o lekturach, wskaże im nowe konteksty kulturowe i będzie **nieoceniona przy nauce do egzaminu ósmoklasisty**.

szkoła podstawowa **7-8**

LEKSYKON

lektur i wierszy

GREG
WYDAWNICTWO EDUKACYJNE

LEKSYKON lektur i wierszy

szkoła podstawowa **7-8**

GREG

zkoła: szkoła podstawowa

wszystkie najważniejsze informacje w jednym miejscu

szczegółowe opracowania lektur obowiązkowych

pewniak na teście

kolorowe zdjęcia, ilustracje, reprodukcje

SPIS TREŚCI:

I. Lektury obowiązkowe

- Karol Dickens

Opowieść wigilijna

- Aleksander Fredro

Zemsta

- Aleksander Kamiński

Kamienie na szaniec

- Adam Mickiewicz

Dziady cz. II

Pan Tadeusz

- Sławomir Mrożek

Artysta

- Antoine de Saint-Exupéry

Mały Książę

- Henryk Sienkiewicz

Quo vadis

Latarnik

- Juliusz Słowacki

Balladyna

- Melchior Wańkowicz

Wagary (reportaż z książki Tędy i owędy)

- Stefan Żeromski

Syzyfowe prace

II. Wiersze

- **Bogurodzica**
- Stanisław Barańczak

Łzy w kinie

Pan tu nie stał

Spójrzmy prawdzie w oczy

Wypełnić czytelnym pismem

- Konstanty Ildefons Gałczyński

Małe kina

Rozmowa liryczna

Spotkanie z matką (fragment)

Zaczarowana dorożka

- Marian Hemar

Kiedy znów zakwitną białe bzy

Jak całować, to ułana!

Nikt, tylko ty

- Zbigniew Herbert

Dusza Pana Cogito

Kamyk

Modlitwa Pana Cogito - Podróżnika

Pan od przyrody

Sprawozdanie z raju

- Jan Kochanowski

Czego chcesz od nas, Panie...

Fraszki (wybór)

Na dom w Czarnolesie

Na lipę

O doktorze Hiszpanie

O żywocie ludzkim

Pieśń świętojańska o Sobótce (fragmenty)

Treny (wybór)

Tren I

Tren V

Tren VII

Tren VIII

- Ignacy Krasicki

Bajki (wybór)

Czapla, ryby i rak

Lis i osieł

Mądry i głupi

Potok i rzeka

Przyjaciele

Ptaszki w klatce

Wół i mrówki

Żółw i mysz

Hymn do miłości ojczyzny (Święta miłości kochanej ojczyzny...)

Pijaństwo

Żona modna

- Stanisław Jerzy Lec

Aforyzmy

- Bolesław Leśmian

Dziewczyna

W malinowym chruśniaku

- Jerzy Liebert

Uczę się ciebie, człowieku...

Jeździec

- Adam Mickiewicz

Niepewność

Reduta Ordona

Stepy akermzańskie

Śmierć Pułkownika

Świtezianka

- Czesław Miłosz

Który skrzywdziłeś

Miłość

Piosenka o końcu świata

Wyprawa do lasu

- Cyprian Kamil Norwid

Moja piosnka (II)

W Weronie

- Maria Pawlikowska-Jasnorzewska

Miłość [Nie widziałam Cię...]

Miłość [Wciąż rozmyślasz]

Ranny ptak

- Aleksander Rymkiewicz

Dom zwierząt

Zima zimie nierówna

- Juliusz Słowacki

Smutno mi, Boże! (Hymn o zachodzie słońca)

Testament mój

- Jan Sztaudynger

Doświadczenie

Fraszka idealistyczna

Pierwsze pytanie

Prawda o spełnieniu

- Wisława Szymborska

Cebula

Koniec i początek

Nic dwa razy

Radość pisanía

- Julian Tuwim

Przy okrągłym stole

Wspomnienie

- Jan Twardowski

Fraszki (wybór)

Nie łabędzi śpiew

Ratunek

Z bliska

Podziękowanie

Spieszmy się

Sprawiedliwość

Zaufałem drodze

- Kazimierz Wierzyński

Jestem jak szampan

Zielono mam w głowie

LEKTURY UZUPEŁNIAJĄCE do pobrania online - adres i kod QR w książce

- Miron Białoszewski

Pamiętnik z powstania warszawskiego

- Agatha Christie

Karaibska tajemnica

Morderstwo w Orient Expressie

- Lloyd C. Douglas

Wielki Rybak

- Arkady Fiedler

Dywizjon 303

- Ernest Hemingway

Stary człowiek i morze

- Barbara Kosmowska

Poślaczana rybka

- Zofia Kossak-Szczucka

Bursztyny

- Karolina Lanckorońska

Wspomnienia wojenne

- Bolesław Prus

Placówka

Zemsta

- Éric-Emmanuel Schmitt

Oskar i pani Róża

- Henryk Sienkiewicz

Krzyżacy

Sąd Ozyrysa

- Nicholas Sparks

Jesienna miłość

- Melchior Wańkowicz

Monte Cassino

Ziele na kraterze

Jan Kochanowski

1530–1584

Biografia

Pewniak na teście

Pewniak na teście

Pewniak na teście

Jan Kochanowski w r. 1575. Tytuł: Matejko, 1875

Jan Kochanowski urodził się w Sycynie w 1530 r., zmarł w 1584 r. Studiował na Akademii Krakowskiej, a następnie był słuchaczem uniwersytetów w Królewcu i w Padwie oraz zdobywał wykształcenie dzięki podróżom po Europie. Około roku 1559 powrócił do kraju. Tutaj przebywał przez dziesięć lat kolejno na dworach Filipa Padnieńskiego, Jana Firleja i biskupa Piotra Myszkowskiego. Po pewnym czasie otrzymał tytuł sekretarza królewskiego, ale około roku 1570 porzucił życie dworskie i osiadł w Czarnolesie. W 1575 r. ożenił się z Dorotą Podłodowską. W 1578 lub 1579 r. umarła mu córka Urszula, której stratę poeta bardzo boleśnie odczuł, wtedy też powstał wybitny i wyjątkowy na skalę europejską cykl *Treść*, który był osobistym wyznaniem cierpienia artysty. Za panowania Stefana Batorego ponownie zbliżył się do dworu królewskiego. Przyjaźnił się wówczas z wieloma wybitnymi i utalentowanymi ludźmi. Byli wśród nich: Andrzej Patrycy Nidecki, Piotr

CZEGO CHCESZ OD NAS, PANIE...

Rolifusz i Łukasz Górnicki. Kochanowski posiadał rozległą wiedzę i dużą znajomość literatury antycznej, posługiwał się łaciną, greką i hebrajskim.

Jan Kochanowski pisał w okresie, który nazywamy Renesansem lub Odrodzeniem. Naczelną ideą tamtych czasów był humanizm. Zakładano, że ważne jest wszystko, co dotyczy człowieka. Słynne było wówczas hasło Terencjusza: *Człowiekiem jestem i nie, co ludzkie, nie jest mi obce*. Rozkwit Renesansu na dworach polskich, rozpowszechnianie się humanizmu sprawiły, że ludzie zmieniali tryb życia, lubiano się bawić, utrzymywano ożywione kontakty towarzyskie, często odbywały się uczty i przyjęcia. Ta atmosfera wpłynęła również na literaturę, stała się inspiracją również dla powstania *Fraszek*. Jeszcze przed Janem Kochanowskim *Figliki* pisywał Mikołaj Rej, ale mistrzem tego gatunku stał się Jan z Czarnolasu. Jego twórczość zaliczamy do liryki, a najważniejszymi utworami, które stworzył, są cykle *fraszek*, *pieśni* i *trenów*.

Władysław Łuszczewski, Jan Kochanowski w Czarnolesie, obraz olejny, 1864–1865

Czego chcesz od nas, Panie...

Pieśń ta jest jednym z pierwszych utworów Kochanowskiego napisanych w języku polskim. Powstała prawdopodobnie podczas pobytu poety we Francji. Została oznaczona jako XXV w zbiorze *Księg Włóczęg* i nosi również inny tytuł: *Hymn do Boga*. **Nadawcą w utworze jest człowiek** – jeden z wielu, podmiot zbiorowy, wskazany przez zaimbek *nas*: *Czego chcesz od nas, Panie, za Twe hojne dary?* Wypowiedź to opis Boga wszechobecnego, opiekuńczego, który okazał się **Twórcą doskonałym Ziemi i wszechświata oraz opis jego dzieła**. Odbiorcą wypowiedzi jest Bóg, wskazany w apostrofie do niego skierowanej. Poetycki obraz Stwórcy wskazuje na Boga jako na **rzemieślnika, architekta i budowniczego**: *Tyś niebo zbudował / I złotymi gwiazdami liczniesz szafarował; Tyś fundament zależył nierośniętej ziemi* (...).

Z powyższych fragmentów można wywnioskować, że poeta posłużył się **antropomorfizacją i nadał Stwórcy cechy właściwe człowiekowi**. Nadawca w *Hymnie*

WIERSZE

189

szczęścia. Zmarła, nie zaznawszy słodyczy i smutku miłości, dlatego po śmierci jej ciało zostało zawieszane między niebem i ziemią. Odczuwa nudę, pustkę, smutek, samotność. Błaga, by młodzieńcy przyciągnęli ją do ziemi, chce dotknąć jej stopami, ale uniemożliwia to wiatr, który porwuje ducha. Guślarz obiecuje jej, że wkrótce jej kara dobiegnie końca. W zamian duch Zosi ofiarowuje wieśniakom przestrozę:

*Kto nie dotknął ziemi ni razu,
Ten nigdy nie może być w niebie,*

to znaczy: kto nie stąpił twarzą po ziemi, kto za nic nie odpowiadał, kto nie podjął prawdziwego trudu życia, ale żył mrzonkami, marzeniami, wyobrażeniami o życiu, ten poniesie po śmierci karę.

- ▶ **Widmo** – bohater epizodyczny, pojawia się pod koniec obrzędu, niewywołany, ma wygląd młodego mężczyzny, na jego piersi w miejscu serca widać krwawiącą ranę. Widmo wpatruje się w jedną z kobiet zgromadzonych w kaplicy. Ta nosi żałobę. Ku zdumieniu i przerażeniu zebranych Widmo nie odchodzi mimo zaklęć Guślarza.

Ludowy system wartości na podstawie historii duchów

KATEGORIA DUCHÓW	DUCHY LEKKIE (ANIOŁKI – JÓZIO I RÓŻA)	DUCHY CIĘŻKIE (WIDMO ZŁEGO PANA)	DUCHY POŚREDNIE (DZIEWCZYNA ZE WSI – ZOSIA)
sposób przyzwania	zapalenie garści kądzieli	zapalenie wódki w kotle	zapalenie wanka ze świętego zła
wina	niezamanie w życiu cierpienia, troski, bólu	nie był „ludół”, nie miał litotajdu podobnych, odpowiada za swój śmierć, był ciutudny, beczudny, bezwzględny, nie miał wyrzutów sumienia	nie zaznała troski ani prawdziwego szczęścia, pogardziła miłością, żyła marzeniami, nie doświadczyła realnego świata
pokuta	dręczenie smutkiem i trwogą	cierpi męki wiecznego głodu i pragnienia	bliska się grana przez wiatr między niebem a ziemią, dręczy ją metafizyczna nuda i pustka (bo puste było jej życie)
o co proszą	dwa ziarnka gorczycy	wody mirka, dwa ziarnka pszenicy	pomoc w dotknięciu stopami ziemi
przestroga i pouczenie	... kto nie doznał gorczycy ni razu, / Ten nie dozna słodyczy w niebie	... kto nie był ni razu człowiekiem, / Temu człowiek nie pomoże	... kto nie dotknął ziemi ni razu, / Ten nigdy nie może być w niebie

Plan wydarzeń

1. Zgromadzenie się wieśniaków w kaplicy.
2. Przybycie dusz dzieci – Józio i Róża.
3. Widmo Złego Pana.
4. Skarga pasterki Zosi.
5. Tajemnicza zjawia młodzieńca – Widmo.
6. Wyrowadzenie z kaplicy pasterki i ducha.

Krótkie streszczenie

W kaplicy przy cmentarzu gromadzi się lud, by – zgodnie z ich wierzeniami – pomóc duszom czyśćcowym dostać się do nieba. Obrzęd prowadzi Guślarz, który swoimi zaklęciami wywołuje kolejne duchy, a te ukazują się zgromadzonym, opowiadają im swoje losy i przekazują moralne prawdy. Najpierw pojawiają się duchy małych dzieci – Józio i Róża – które nie zaznały za życia cierpienia i dlatego nie mogą dostać się do nieba. Widmo Złego Pana błaga się po Ziemi, by cierpieć męki wiecznego głodu i pragnienia jako karę za okrucieństwa, o jakich przypominają Jankowi (za życia biedak, który posilił się jabłkami z pańskiego sadu i został skazany przez dziedzica na chłostę, po której zmarł w męczarniach) oraz Sowa (uboga wdowa, której w wigilijną noc bezlitosny pan odmówił pomocy i ta wraz ze swym dzieckiem zamarła na drodze). Pokutą ducha Złego Pana będzie trwała wieczność. Następnie przybywa duch zmarłej dziewczynki Zosi, która gardziła wszystkimi zakłótnikami i cierpi teraz samotność i nudę; unosi się między niebem i ziemią i nie należy do żadnego ze światów.

Kiedy po północy Guślarz postanawia zakończyć obrzęd dziadów, pojawia się Widmo młodzieńca odzianego w białą, żalobną koszulę z krwawiącym sercem i milcząc, natarczywie wpatruje się w Pasterkę. Widmo nie było wezwane na obrzęd. Po wyrowadzeniu pasterki z kaplicy Widmo podąża za nią.

➤ Czesław Borys Janowski, *Dziady* cz. II, rysunek, 1996

